

[Søren Jensen (Vejen).]

de mange fyldige besvarelser af udvalgets spørgsmål og for de mange samråd, hvor så megen lydhørhed over for udvalgets ønsker blev lagt for dagen. Jeg skal hermed på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget med de stillede ændringsforslag til vedtagelse ved tredje behandling.

Poul Schlüter: Under første behandling af dette lovforslag tog jeg på min gruppes vegne afstand fra dets indhold. Det kan jeg også gøre i dag, og jeg kan meddele, at vi ved tredje behandling vil stemme imod det. Det vil vi gøre, fordi vi mener, det er helt forkert på nuværende tidspunkt at gennemføre en skærpelse af arveafgifterne. Derimod kan vi stemme for ændringsforslagene, og det gør vi ud fra det synspunkt, at de dog indeholder modifikationer i forhold til det lovforslag, finansministeren oprindeligt fremsatte.

Det helt afgørende for os er imidlertid, at også efter ændringsforslagenes gennemførelse vil der være tale om en meget skrap generel skærpelse af arveafgifterne. Hvis man fandt den gamle, den nugældende skala rimelig, da den blev vedtaget for en årrække siden, er der i alt fald to gode grunde til ikke nu at sætte afgifterne i vejret.

Den ene grund er inflationen og dens betydning. Inflationen betyder jo, at flere og flere automatisk rammes af afgiftsskalaernes progressivitet. Det, som engang var 100.000 kr., er måske i dag blevet 200.000 kr., men har samme købekraft. Alligevel betyder de progressive satser i skalaerne, at man nu arveafgiftsberigtiges med en væsentlig højere procent end i og for sig forudsat i sin tid. Der sker altså automatisk i kraft af prisstigningerne en skærpelse af arveafgifterne selv uden en ændring af skalaerne.

Det andet argument er, at vi igennem de sidste år har oplevet en meget kraftig forøgelse af det almindelige skattetryk, således at vi nu er tæt på de 50 pct., og det vil sige, at folk i dag betaler en langt større del af deres indkomstdannelse i skat med det samme til det offentlige, end de gjorde tidligere. Jeg mener godt, man kan sige, at det er mindre rimeligt med høje arveafgifter, når man har høje personskatter, end hvis de var lave.

Det konservative folkeparti opfatter dette lovforslag som et led i rækken af love, som har det tydelige sigte at ødelægge inspirationen til opsparing og kapitaldannelse. Den nuværende regering har for længst gjort det af med den mest succesrige opsparingsordning, vi havde, den, som især blev anvendt af arbejdere og funktionærer, og vel at mærke, uden at man satte noget andet i stedet; det er indeksoopsparingen, jeg tænker på.

Nu gennemfører man en klækkelig forhøjelse af den særlige indkomstskat, idet procentsatsen sættes op samtidig med, at lovens anvendelsesområde udvides. Det betyder f. eks., at der bliver tale om en væsentlig højere skat ved salg af aktier i Danmark, end vi kender det i EF-landene. Linjen er klar. Og nu kommer så endelig arveafgifterne, hvor konsekvensen er sikker: man slår folks lyst og evne til opsparing endnu mere i stykker.

Jeg havde let ved at forstå, at hr. Ømann og SF i sin tid stemte for ophævelsen af indeksoopsparingen. Jeg havde svært ved at forstå, at hr. Bernhard Baunsgaard og de radikale kunne gøre det også, ikke mindst fordi der intet andet blev sat i stedet. Også i dag har jeg let ved at forstå, at SF kan følge regeringen, og jeg har svært ved at forstå, at det radikale venstre kan gøre det, især da hvis det gælder hele partiet, for jeg mener, at de ændringsforslag, vi har modtaget, nok mildner det oprindelige lovforslag på enkelte punkter, men afgørende er, at det samlede årlige arveafgiftsprovener kommer opad og vil nærme sig 250 mill. kr. Over for den talstørrelse spiller det en meget underordnet rolle, at vi har fået indrømmelser under udvalgsarbejdet, der beløber sig til 12 mill. kr. Den samlede skærpelse er hovedsagen, og derfor stemmer vi imod.

Lovforslagets hovedvirkning ser jeg som et led i bekæmpelsen af det privatøkonomiske samfund. Dets gennemførelse vil vanskeliggøre udbredelse af ejendomsretten, fordi man rammer også de forholdsvis små formuer hårdt. Jeg vil gerne indrømme, at vi i forbindelse med disse skærpelser får indført nogle forbedringer i arveafgiftstrukturen. Vi får en højere bundgrænse, den sættes op fra 5000 til 8000 kr. i klasse A. Nu skal man imidlertid ikke overdrive betydningen af det, for virkningen er altså, at 100 kr.